

PAMĚŤ OBORU: ŠMILAUER – HAUSENBLAS – STICH 2023 PODRUHÉ

Toto číslo časopisu *AUC Philologica* zahrnuje druhý soubor příspěvků, které mají své východisko v referátech přednesených na konferenci Paměť oboru: Šmilauer – Hausenblas – Stich 2023, jež se uskutečnila na Filozofické fakultě UK 9. a 10. listopadu 2023; přímo tak navazuje na texty uveřejněné v čísle 1/2024.

První dva otištěné články pokračují (po výkladech Juraje Dolníka, Kamily Mrázkové a Jiřího Homoláce, zařazených do zmíněného dřívějšího čísla *AUC Philologica*) v reflexi vědeckého, publicistického a pedagogického působení Alexandra Sticha. Alena A. Fidlerová velmi důkladně probírá Stichovy názory na povahu a funkce (českého) pravopisu a sleduje jeho zapojení do sporů podnícených přípravou a vydáním upravené verze *Pravidel českého pravopisu* v roce 1993. Ve spojitosti s tím autorka také konfrontuje Stichův přístup s novějšími, především sociolingvisticky fundovanými pohledy na problematiku ortografie. Miloš Sládek pojednává o písemné pozůstalosti Alexandra Sticha, jež je uložena v Památníku národního písemnictví. Soustřeďuje se na materiály vztažené k raně novověké literatuře a představuje Stichovu koncepci jejího studia a dosažené výsledky, ale také s tím související pedagogické úsilí, jež se odrazilo ve studentských kvalifikačních pracích.

Další blok příspěvků je inspirován koncepcí stylu a textu, kterou propracovával Karel Hausenblas. Bratislavské badatelky Olga Orgoňová a Alena Bohunická ukazují, jak se impulzy obsažené ve stylistických reflexích Karla Hausenblase transponují do současných pragmaticko-komunikačně orientovaných koncepcí (projekt interakční a inkluzivní stylistiky). Petr Mareš se zaměřuje na Hausenblasovo pojetí stylu jako integračního principu procházejícího všemi rovinami textu a všímá si působnosti stylu v oblasti tematiky. Milada Hirschová pak podává interpretaci Hausenblasových výzkumů výstavby uměleckého textu z hlediska současné metapragmatiky.

Poslední dva zahrnuté příspěvky jsou s dílem bohemistů, jimž byla věnována konference, spjaty volněji, ale zřetelné styčné body se tu objevují. Katovický badatel Andrzej Charciarek popisuje s opřením o Hausenblasovo vymezení administrativních textů a jejich funkcí charakteristické rysy českých a polských veřejných nápisů. Článek Jana Červenky je věnován spisovatelským a nakladatelským aktivitám podloženým úsilím o emancipaci Romů jako národnostní menšiny na bázi romského jazyka v průběhu druhé poloviny 20. století, zejména v devadesátých letech. Jako určitý obecný podklad uvedeného přehledu tu vystupuje Stichův důraz na otázky standardizace jazyka i jeho vyzdvižení

vícejazyčnosti českého území v historické perspektivě. Přítomen ovšem je také osobní aspekt. Autor článku byl ve druhé polovině osmdesátých let jedním ze Stichových studentů na „podzemní univerzitě bohemistiky“.

Petr Mareš

petr.mares@ff.cuni.cz

doi: 10.14712/24646830.2024.22